

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Миколаївській області
Слідчий відділ

вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

«29» серпня 2023 року

місто Миколаїв

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Миколаївській області капітан юстиції Шпак Дмитро Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202215000000186 внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 15 квітня 2022 року, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Алоян Зіну Заїлівну, 14 липня 1992 року народження, уродженку Республіки Вірменія, громадянку України, документовану паспортом громадянина України № 001282872, виданого 01 грудня 2017 року Снігурівським відділом УДМС у Миколаївській області, тимчасово не працюючу, раніше не судиму, зареєстровану та проживаючій за останньою відомою адресою: Миколаївська область, Баштанський район, с. Промінь, вул. Центральна, 5,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України** - колабораційна діяльність, а саме участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України, у вчиненні якого підозрюється Алоян З.З.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати

і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією України, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Організація і порядок проведення референдумів та територіальний устрій України, згідно з положеннями ст. 92 Конституції України, визначаються виключно законами України.

Відповідно до ст.ст. 132, 133, 134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України. Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на російська федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності та політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання

у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається російською федерацією та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року ШЗ/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії російської федерації на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала в 2014 році анексія Криму, окупація частини території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Постановою ради федерації федеральних зборів російської федерації «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення президента російської федерації, виходячи з інтересів безпеки життя громадян російської федерації, особового складу військового контингенту збройних сил російської федерації, що дислокується на території України (Автономна Республіка Крим), надано згоду президенту російської федерації на використання збройних сил російської федерації на території України.

Наведені вище факти розв'язання та ведення російською федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі громадянам України Полосухіній О.М. (*обвинувальний акт стосовно якої скеровано до суду 30.06.2023*), Букресвій О.О. Алоян З.З. та іншим не встановленим в ході досудового розслідування особам.

Як наслідок, перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Діючи в порушення норм міжнародного гуманітарного права президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі

від 01 серпня 1975 року та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09 грудня 1981 року № 36/103, від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV) від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), спланували, підготували та розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт підрозділів збройних сил російської федерації проти України на її території, внаслідок чого віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої військової окупації.

22 лютого 2022 року президент російської федерації володимир путін направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено, а 24 лютого 2022 року приблизно о 05 год. 00 хв. оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України та віддав відповідний наказ підрозділам збройних сил російської федерації про вторгнення на територію суверенної України.

Відповідно до статті 1 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) – «Використання збройної сили державою першою в порушення Устава є *prima facie* свідченням акту агресії».

Таким чином, з 24 лютого 2022 року і по цей день дії російської федерації проти України підпадають під пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії російської федерації проти України.

Збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на територію суверенної України. Зокрема, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та регулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил російської федерації, діючи на виконання наказів президента російської федерації володимира путіна та інших нестановлених досудовим розслідуванням представників влади російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі України, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Запорізькій, Житомирській, Київській, Сумській, Харківській, Херсонській, Миколаївській та Чернігівській областях та здійснили збройний напад на органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України,

в тому числі с. Промінь Баштанського району Миколаївської області, тобто вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжувалось до 11 листопада 2022 року та призвело до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, який наразі триває.

Починаючи з березня 2022 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) збройні формування російської федерації вторглися на територію с. Промінь, Баштанського району Миколаївської області та іншої частини Баштанського району Миколаївської області, де встановили контроль над с. Промінь, у тому числі через створену окупаційну адміністрацію, у зв'язку з чим у вказаний період часу територія с. Промінь, Баштанського району Миколаївської області та іншої частини Баштанського району Миколаївської області вважалась окупованою, оскільки фактично перебувала під владою збройних сил російської федерації.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року (в редакції від 07 травня 2022 року, далі за текстом – Закон № 1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п. 6 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно з п. 7 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»,

тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Починаючи з початку березня 2022 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) територія с. Промінь, Баштанського району Миколаївської області та іншої частини Баштанського району Миколаївської області була тимчасово окупована невстановленими особами із числа військовослужбовців збройних сил російської федерації, в подальшому Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25 квітня 2022 року «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 27 травня 2022 року» (в редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 27 липня 2022 року № 169) Горохівську об'єднану територіальну громаду Баштанського району Миколаївської області, у тому числі с. Олександрівка та с. Промінь Баштанського району Миколаївської області, було віднесено до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше початку березня 2022 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) військовослужбовці збройних сил російської федерації силовим способом з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно захопили та фактично здійснили окупацію території с. Олександрівка та с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої частини Баштанського району Миколаївської області шляхом зосередження навколо вказаних населених пунктів України збройних підрозділів російської федерації та встановлення контрольно-пропускного режиму в'їзду та виїзду з них, яка тривала до звільнення вказаної території підрозділами Збройних Сил України, а саме до 11 листопада 2022 року.

Влітку 2022 року, однак не раніше 21 липня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, з метою встановлення контролю та утворення тимчасової окупації частини території України, тобто Горохівської об'єднаної територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, у тому числі с. Олександрівка та с. Промінь Баштанського району Миколаївської області, наказом так званого «Голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В. № 241/1-р від 21.07.2022 «Про призначення Голови військово-цивільної адміністрації Олександрівської об'єднаної територіальної громади Баштанського району Миколаївської області», який є представником окупаційної влади держави-агресора російської федерації, створено незаконний орган влади – так звану «Військово-цивільну адміністрацію Олександрівської об'єднаної територіальної громади Баштанського району Миколаївської області» (далі – ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області), до складу якої увійшли наступні населені пункти, а саме: с. Олександрівка, с. Михайлівка, с. Новотимофіївка, с. Баратівка, с. Новософіївка, с. Горохівське, с. Суворовське, с. Садове, с. Промінь.

Так, в ході досудового розслідування встановлено, що Полосухіна Ольга Миколаївна (*обвинувальний акт стосовно якої скеровано до суду 30.06.2023*), будучи проросійськи налаштованою особою, перебуваючи на тимчасово окупованій військовослужбовцями збройних сил російської федерації території України, зокрема у с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області, з мотивів непогодження політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу російської федерації, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання російською федерацією поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій її території, вирішила співпрацювати з представниками держави-агресора.

Достовірно усвідомлюючи злочинний характер своїх дій та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, Полосухіна О.М., діючи з прямим умислом, не пізніше 21 липня 2022 року, більш точні дату та час досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, перебуваючи на тимчасово окупованій російською федерацією території України, зокрема у с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області, умисно, з метою допомоги окупаційній адміністрації держави-агресора щодо встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, а саме так званій «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», шляхом підтримки та реалізації рішень та дій держави-агресора, її збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, її збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, спрямованій на сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановила контакт з нествореними особами з числа представників окупаційної адміністрації держави-агресора російської федерації – так званої «Військово-цивільної адміністрації Херсонської області» (далі – ВЦА Херсонської області), які у свою чергу створили незаконний орган влади – так звану «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області».

Реалізуючи свій злочинний умисел, з метою допомоги державі-агресору, її збройними формуваннями та окупаційній адміністрації держави-агресора щодо встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, Полосухіна О.М., не пізніше 21 липня 2022 року, більш точні дату та час досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, перебуваючи на тимчасово окупованій російською федерацією території України, зокрема у с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області, діючи умисно, добровільно прийняла пропозицію від нестворених під час досудового розслідування осіб з числа представників окупаційної адміністрації держави-агресора російської федерації – так званої «ВЦА Херсонської області» та добровільно почала обіймати посаду голови так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», яка створена наказом так званого «Голови ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. № 241/1-р від 21.07.2022 «Про призначення Голови ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій у вказаному незаконному органі влади окупаційної адміністрації держави-агресора, на яку була призначена відповідно до указу так званого «Голови ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В.

Добровільно погоджуючись на зайняття вказаної посади Полосухіна О.М. усвідомлювала, що її подальша діяльність буде спрямована на шкоду Україні

та на утвердження тимчасової окупації її території країною-агресором російською федерацією.

Згідно з наказом так званого «Голови ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. № 241/1-р від 21.07.2022 «Про призначення Голови ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» Полосухіну О.М. призначено на посаду так званого голови «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» із оперативним підпорядкуванням голові «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В.

Вказаний незаконний орган влади – так звана «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» є тимчасовим державним органом, створеним наказом так званого «Голови ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. № 241/1-р від 21.07.2022, який здійснює управління на території Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області, що знаходиться під контролем збройних сил російської федерації під час проведення спеціальної воєнної операції на Україні, функціями якого є забезпечення безпеки та нормалізації життєдіяльності населення територіальної громади, правопорядку, участь у протидії диверсійним проявам і терористичним актам, недопущенні гуманітарної катастрофи.

«ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» здійснює на території Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області повноваження виконавчих органів влади і інші повноваження, визначені наказом так званого «Голови ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. № 241/1-р від 21.07.2022, знаходиться у прямому підпорядкуванні «ВЦА Херсонської області», а також здійснює свою діяльність при взаємодії з підрозділами збройних сил російської федерації і росгвардії.

У своїй діяльності «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» керується нормативними правовими актами «ВЦА Херсонської області», законами і нормативними правовими актами російської федерації.

В подальшому, Полосухіна О.М., не пізніше 26.08.2022 року, більш точні дату та час досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, перебуваючи на тимчасово окупованій російською федерацією території України, зокрема у с. Промінь залучила до злочинної діяльності групу осіб, а саме місцевих мешканок с. Промінь, Баштанського району Миколаївської області, які на добровільній основі та єдності злочинних намірів, відповідно до наказу так званого «Голови ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» Полосухіної О.М. № 16/3-п від 26.08.2022 «Про призначення керівництва сільського поселення с.Промінь, Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», а саме на посаду голови сільського поселення с. Промінь Баштанського району Миколаївської області призначено - Букреєву Ольгу Олександрівну, 26.03.1984 р.н., а також на посаду заступника голови сільського поселення с. Промінь Баштанського району Миколаївської області призначено – Алоян Зіну Заїлівну, 14.07.1992 р.н. при цьому після зайняття вищезазначених посад Букреєва О.О. та Алоян З.З. почали виконувати обов'язки, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій у вказаному незаконному органі влади окупаційної адміністрації держави-агресора російської федерації.

Відповідно до злочинного плану Полосухіна О.М., Букреєва О.О. та Алоян З.З. повинні були як службові особи так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» вчиняти дії, спрямовані на

співпрацю та допомогу державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора російської федерації – так званій «ВЦА Херсонської області» задля встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, висвітлювати свою діяльність в засобах масової інформації, проводити бесіди, наради, зібрання, приймати участь у інших публічних заходах з мешканцями Горхівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області, агітувати мешканців на приєднання до російської федерації та на підтримку країни-агресора – російської федерації та її окупаційної влади.

Також, Полосухіна О.М., Букрєєва О.О. та Алоян З.З., з метою співпраці та допомоги державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора російської федерації – так званій «ВЦА Херсонської області» задля встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, діючи спільно з підрозділами збройних сил російської федерації та росгвардії організували та провели завідомо незаконний референдум з питань приєднання тимчасово окупованих населених пунктів Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області, зокрема с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області до російської федерації, зокрема: проведення оповіщення населення про факт проведення незаконного референдуму; забезпечення інформування мешканців громади, як можливих учасників референдуму, про підготовку та проведення референдуму; склали попередні списки учасників референдуму; організували доставку бюлетенів для проведення референдуму до домоволодінь місцевих мешканців с. Промінь, Баштанського району Миколаївської області.

Отже, не пізніше 26 серпня 2022 року, більш точні дату та час досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, Полосухіна О.М., Букрєєва О.О. та Алоян З.З., перебуваючи на тимчасово окупованій російською федерацією території України, зокрема у с. Промінь Баштанського району Миколаївської області, усвідомлюючи незаконність своїх дій, умисно, діючи за попередньою змовою групою осіб, з метою співпраці та допомоги державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора російської федерації – так званої «ВЦА Херсонської області» щодо встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, добровільно займаючи у незаконно створених окупаційних органах влади посади голови т.зв «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», голови сільського поселення с. Промінь так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» та заступника голови сільського поселення с. Промінь так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», достовірно розуміючи, що на території с. Промінь та іншій тимчасово окупованій частині Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області діє окупаційний режим, введений у зв'язку із захопленням військовослужбовцями та представникам збройних сил російської федерації території та державної влади у с. Промінь та іншій тимчасово окупованій частині Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області, всупереч передбаченого Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» порядку, проголосили себе головою т.зв «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», головою сільського поселення с. Промінь так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» та заступником голови сільського поселення с. Промінь так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» та

приступили до виконання покладених на них невстановленими представниками російської федерації функцій.

Крім того, переслідуючи кінцеву мету окупації населених пунктів Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області приєднанням частини території України до російської федерації, Полосухіна О.М., Букрєєва О.О. та Алоян З.З. перебуваючи на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України, зокрема у с. Промінь, Баштанського району Миколаївської області на виконання вимог військово-політичного керівництва російської федерації та окупаційної адміністрації держави-агресора російської федерації – так званої «ВЦА Херсонської області», усвідомлюючи незаконність своїх дій, умисно, з метою співпраці та допомоги державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора російської федерації – так званої «ВЦА Херсонської області» щодо встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, у вересні 2022 року, але не раніше 23 вересня 2022 року, більш точні дату та час досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, як посадові особи окупаційного органу влади держави-агресора російської федерації – так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» публічно розпочали підготовку до проведення незаконного референдуму з питань незаконного входження тимчасово окупованих територій – зокрема с.Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області до складу російської федерації.

Із цією метою, в умовах ведення бойових дій та окупації частини території України, Полосухіна О.М., Букрєєва О.О. та Алоян З.З. діючи умисно за попередньою змовою групою осіб добровільно як представники окупаційної влади російської федерації, а саме як голова т.зв «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», голова сільського поселення с. Промінь так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області» та заступник голови сільського поселення с. Промінь так званої «ВЦА Олександрівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області», з метою підготовки до організації та проведення незаконного референдуму з питань незаконного входження тимчасово окупованих територій с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області до складу російської федерації, розподілили між собою повноваження щодо організації та проведення вказаного незаконного референдуму.

Відповідно до відведених функцій, Полосухіна О.М., Букрєєва О.О., Алоян З.З., вчинили дії, направлені на підготовку та проведення незаконного референдуму, а саме:

- висвітлення процесу підготовки до проведення та безпосереднього проведення незаконного референдуму в засобах масової інформації, поширення публічних закликів до проведення такого незаконного референдуму на тимчасово окупованій території;
- загальне планування та проведення незаконного референдуму;
- формування та узагальнення списків виборців;
- організація доставки бюлетенів для проведення референдуму шляхом голосування в межах с. Промінь, Баштанського району Миколаївської області.

Також до участі у процесі підготовки та проведення вказаного незаконного референдуму, в порушення порядку, передбаченого Конституцією України, цією організованою злочинною групою залучені й інші не встановлені досудовим

розслідуванням особи з числа військовослужбовців збройних сил російської федерації та росгвардії, а також цивільні громадяни російської федерації і України.

Задля підготовки до проведення вказаного незаконного референдуму Полосухіна О.М., Букресва О.О. та Алоян З.З., діючи умисно, за попередньою змовою між собою, вчинили дії щодо організації формування реєстру (списку) виборців з числа місцевих мешканців, які залишилися на тимчасово окупованій території, з урахуванням тих, які виїхали з місць постійного проживання через військове вторгнення російської федерації в Україну; проведення на тимчасово окупованих територіях агітації у порядку і спосіб, що порушує норми, встановлені Виборчим кодексом України до здійснення такої діяльності; визначенні дат проведення незаконного референдуму – з 23 по 25 вересня 2022 року.

Разом з цим, на обґрунтування необхідності проведення даного незаконного референдуму, Полосухіна О.М., Букресва О.О. та Алоян З.З., під час публічних заходів, які проводились в с. Промінь Баштанського району Миколаївської області у період з серпня-вересня 2022 року, більш точні дати досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, систематично заявляли про необхідність співпраці та допомоги державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора щодо встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, зокрема тимчасово окупованої території с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області.

Після виконання вищевказаних дій, спрямованих на організацію підготовки до участі в проведенні незаконного референдуму, у період з 23 – 25 вересня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням встановити не представилось можливим, на тимчасово окупованих територіях с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області, під керівництвом Полосухіної О.М., Букресвої О.О. та Алоян З.З., а також за участі інших не встановлених досудовим розслідуванням осіб, розпочалася та діяла незаконна, тобто з порушенням всіх положень Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26 січня 2021 року № 1135-ІХ, процедура проведення голосування серед жителів тимчасово окупованих територій с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області, яких озброєні військовослужбовці збройних сил російської федерації та росгвардії спільно з іншими особами, задіяними до проведення вказаного незаконного референдуму – так званими членами незаконних виборчих комісій та дільниць, примушували до участі у незаконному референдумі шляхом здійснення побудинкового та поквартирного обходу, без дотримання основних його принципів вільної участі та добровільного таємного голосування, публічності та відкритості волевиявлення виборців, вживали заходів примусу відносно тих, хто відмовлявся від голосування чи чинив спротив.

27 вересня 2022 року так звана «ЦВК Херсонської області» за результатами підрахунку ста процентів бюлетенів визнала незаконний референдум таким, що відбувся. Відповідно до його результатів виборці нібито виявили бажання за входження Херсонської області, у тому числі й тимчасово окупованих територій с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області, у склад російської федерації.

Злочинна діяльність громадян України Полосухіної О.М., Букрєєвої О.О. та Алоян З.З. була припинена 11 листопада 2022 року у зв'язку із звільненням Збройними Силами України частини Миколаївської області, а саме с. Промінь Баштанського району Миколаївської області та іншої тимчасово окупованої частини Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області.

Таким чином, громадянка України Алоян Зіна Заїлівна, 14 липня 1992 року народження, за вище викладених обставин обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 111-1 КК України - колабораційна діяльність, а саме участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Старший слідчий в особливо важливих справах
слідчого відділу Управління Служби безпеки України
в Миколаївській області
капітан юстиції

Дмитро ШПАК

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор у кримінальному провадженні –
заступник начальника відділу
Миколаївської обласної прокуратури
«09» серпня 2023 року

Олексій МЕРІМЕРІН

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.
Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2023 року.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особі, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру вручена адвокату, процесуальні права та обов'язки оголошено, вони мені роз'яснені та зрозумілі.

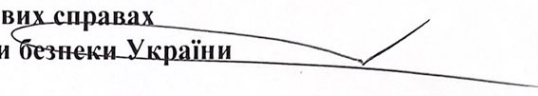
Підозрюваний _____ (_____)
(підпис) (прізвище, ініціали)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

Захисник підозрюваного _____ (_____)
(підпис) (прізвище, ініціали)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах
слідчого відділу Управління Служби безпеки України
в Миколаївській області
капітан юстиції

Дмитро ШПАК